

VAN GROEI EN BLOEI EN JAARGETIJD.

Steeds worden wij getroffen door den hevigen groei van hakhout en van stek. Die stek dan vooral in het derde of vierde jaar na het stekken. Een Waterwilg aan den oever van den vijver in Thijssse's Hof had niet den anders zoo gewonen struikvorm gekozen, maar was opgeschoten als een schietwilg, acht meter hoog. Daar hij lastig werd naast een heel mooie berk en de vijver te veel afgevalen blad kreeg te verwerken, werd hij gekapt, en wij zetten een paar van zijn mooiste twijgen als stek uit op een goede plaats. Die stekken zijn nu opgegroeid tot flinke boompjes, niet zoo slank rechtop strevend als de stamboom, maar met een neiging tot kroonvorming, echter met heel lange loten.

Uit de stronk van de afgehouden boom ontsproten nieuwe loten tot 5 meter lang. De Waterwilg heeft doorgaans groote breede bladeren en die aan deze loten waren wel bijzonder groot, 15 cm. lang en 8 cm. breed.

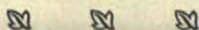
Een stek van Zwarte Populier in zijn vierde jaar maakte dit jaar loten 1 ½ m. lang met bladeren 18 cm. lang en 12 cm. op hun grootste breedte.

De Witte Els is bekend om zijn wortelloten. Een enkele boom doet zich al spoedig vergezellen door een heel boschje. Dat kon alweer niet geduld worden. Wij kapten dat wortelloot af op een paar na, die net op een goede plaats stonden, waar we wat schaduw konden hebben. Dat tweetal kreeg nu de beschikking over het heele wortelstelsel en schoot geweldig op, maakte zelfs zijtakken uit knoppen, die zich gevormd hadden op het lentelot. Als dat zoo doorgaat worden die boompjes ons binnenkort ook alweer te groot.

Het sterkste geval dat ik in dit opzicht waarnam, heb ik misschien vroeger reeds vermeld. Het betreft de Abeel van mijn buurman, niet de echte Abeel, maar de hier gebruikelijke espenbastaard.

Wel, de buurman hakte een kleine dertig jaar geleden zijn Abeel weg. Uit het wortelstelsel schoten nu loten op in mijn tuin. Ik sneed die alle weg op één na, die er zoo aardig bij stond. Dat ding nam nu als het ware bijzondere maatregelen voor snellen groei, bracht bladeren voort van meer dan handgrootte en behield het heele jaar zijn steunblaadjes en die dan ook van een respectabele afmeting, op zichzelf minstens even groot als een normaal abeelenblad. Ik liet hem rustig zijn gang gaan en nu, na nog geen dertig jaar beheerscht hij mijn tuin voor een groot deel, verdrukt een kersenboom en een blauwspaar en heeft op borsthoogte een omvang van 200 cm. Bovendien een mooien vrijen, weinig tapschen stam tot op een hoogte van 8 m. en dan een wijd gespreide evenwichtige kroon. Op zijn beurt heeft hij nu een uitgebreider wortelstel ontwikkelt en daaruit komen op onverwachte plekken weer loten te voorschijn, slachtoffers voor het kapmes.

JAC. P. TH.

BOEKBESPREKING.

M. J. VAN HEERDT-KOLFF: *De Dierenwereld op de Postzegels.*

Twee deeltjes met een zeer interessant relaas van de menigte dieren, die op postzegels zijn afgebeeld, alsmede beknopte levensbeschrijvingen van biologen, wier beeltenis op postzegels is vereeuwigd. Echt aardige boekjes voor postzegelverzamelaars, oud en jong.

J. W. B. VAN DER STIGCHEL: *Langs het Spoor der Eeuwen.*

Een geologische zwerftocht door Nederland. De auteur, conservator van de afdeling Biologie en Geologie aan het Gemeentelijk Museum voor Onderwijs te 's-Gravenhage en leider van cursussen aan de Volksuniversiteit, behandelt zeer onderhoudend de bekende geologische ter-